

saadanne Omstændigheder ere, der kan være forskellige Meninger derom mellem Valgbestyrelsens Medlemmer indbyrdes, og der kan være forskellige Meninger derom mellem Valgbestyrelsen paa den ene Side og Kandidaten paa den anden Side, eller mellem de forskellige Partier blandt Velgerne, og dernæst veed jeg ikke, hvad der virkelig skal forstaaes ved det Udtryk, at Anerkjendelsen af Valgets Gyldighed kan blive tvivlsom; det maa jo forstaaes saaledes, som Forholdet stiller sig for Valgbestyrelsen, og ikke saaledes, som det stiller sig f. Ex. for det overvundne Parti, thi det er jo i Reglen det overvundne Parti, som mener, at et Valg lider af en eller anden Brøst.

Forsikring: Det er ganske sikkert, at dette Lovforslag var blevet langt bedre forstaaet, naar det var fremkommet strax efter, at den Begivenhed var passeret, som har foranlediget det. Det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, meente, at man skulde have fulgt en anden Vej; jeg forstaaer ikke, hvilken Vej han vilde betrede; han erindrer maaskee ikke, at den Vej, som vi vnsede at komme ind paa, nemlig at skabe Præcedenser, er bleven affaaen. Det ærede Medlem synes ogsaa at erindre meget Lidet af, hvad vi dengang Alle vidste om denne Valghandling. Han siger, at vi vidste ikke Noget om den, men vi vidste jo Alle, paa Grund af de Paagjældendes egen Indrømmelse, at Valghandlingen var bleven udsat, og at Valgbestyrelsen selv havde udkrevet et nyt Valg, og i dette Tilfælde blev der jo afgivet en Kjendelse af Rigsdagen, som af Valgbestyrerne maa forstaaes saaledes, at de uden videre kunne erklære: „Denne Valghandling føre vi ikke videre i Dag, men saa udskrive vi et nyt Valg til en anden Dag.“ Dersom det ærede Medlem imidlertid kan sjerne denne Fortolkning paa anden Maade end ved en udtrykkelig Lovbestemmelse, saa skulde det være mig meget kjær. Jeg er ganske af samme Mening som han, at det er bedre, at vi udvikle vor Valgl. ved Præcedenser, end ved at gøre Forandringer deri, men nu foreligger der et Præcedens, som siger, at en Valgbestyrelse kan udsætte en Valghandling, uden at blive draget til Ansvar derfor, og, da vi have seet, hvor let det lader sig gjøre at tilvebringe en saa-

dan Forstyrrelse, at Valgbestyrelsen kommer til en Kjendelse af denne Art, som aldeles ikke medfører nogen Ulempe for den, saa ere vi udsatte for, at hvergang der er Tegn til, at den eller den Kandidat, som man ønsker tilstede, ikke kan komme tilstede; saa tager man saadanne Forholdsregler, at man udsætter Valget til en anden og beleiligere Tid. Det er denne Vej, som vi for Dieblicket ere komne ind paa, og jeg troer, at, naar man lader dette Lovforslag gaae til anden Behandling, saa vil man kunne faae alle de Oplysninger, som behøves, for at komme til Kundskab om, hvilke Ulemper der kunne opstaae i Anledning af den Kjendelse, vi her have afgivet, og at man ikke allerede tidligere har kunnet indhente disse Oplysninger, har sin Grund deri, at der under Discussionen om Valgets Gyldighed fra en Side blev forlangt, at Kjendelsen desangaaende skulde udsættes, indtil man kunde skaffe sig de fornødne Oplysninger, for da igjennem en Beslutning at komme til at afgjøre dette Strids-punct, medens man fra en anden Side fordrøede Valgets dieblikkelige Anerkjendelse, og derved gjorde det umuligt at komme til en nærmere Underjøgelse af Forholdet. I det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) talte om Institutionen med Stillere, saa yttrede han, at den Idee, som ligger til Grund for dette Institut, ikke kunde være, at man just i selve Stillerne skulde søge Borgen for et heldigt Valg. Forsaavidt nu en Mand selv bedst kjender de Ideer, som ligge til Grund for hans Forslag, saa maa jeg paa det Bestemteste protestere derimod; thi Forslaget til dette Institut med Stillere hidrører fra mig personlig. Det har eksisteret offentligt paa Tryk, førend det blev optaget og overført i Valgloven og har sin Betydning paa det Sted, hvor jeg har hentet det fra, og naar man undersøger de Forhandlinger, som desangaaende fandt Sted i den grundlovgivende Forsamling, saa vil man finde, at min Hensigt dermed har været at forhindre politisk Charlatanisme fra at gjøre sig gjældende. Naar dette Institut forsvinder, saa kan en Mand komme reisende langt borte fra, og, naar han er i Besiddelse af visse glimrende Egenstaber, paatrænge sig en Valgforsamling, som lader sig henrybe af Skinnet, uden at have